

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/I

56. P-972/2022

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Vjekoslavu Zaninoviću, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika ZAGREBAČKI RADIO PLAVI 9 d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija 2, OIB: 14057774659, zastupan po punomoćniku Borni Lončaru, odvjetniku iz OD "Lovrić & Klobučar", j.t.d., iz Zagreba, protiv tuženika-protutužitelja Stečajna masa iza GRADNJA – TRGOVINA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Pavlenski put 5, OIB: 74681918825, (pravni sljednik GRADNJA - TRGOVINA d.o.o. u stečaju, OIB: 86104435227, Zagreb, Poljanički put 2), kojeg zastupa punomoćnik Alen Pešušić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Dražan Crnković i Alen Pešušić iz Zagreba, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane i zaključene glavne rasprave u prisutnosti punomoćnika tužitelja-protutuženika i tuženika-protutužitelja dana 27. rujna 2022., na ročištu za objavu i uručenje presude, 17. listopada 2022.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se nedopuštenom ovrha u ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-778/2011 određena rješenjem o ovrsi broj Ovr-1135/2010 od 17.05.2010., pljenidbom i prijenosom novčanih sredsrtava ovršenika ZAGREBAČKI RADIO PLAVI 9 d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija 2, OIB: 14057774659, a rdai namirenja ovrhovoditelja Stečajna masa iza GRADNJA – TRGOVINA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Pavlenski put 5, OIB: 74681918825, (pravni sljednik GRADNJA - TRGOVINA d.o.o. u stečaju, OIB: 86104435227, Zagreb, Poljanički put 2), u iznosu od 384.149, 86 kn, odnosno 50.985,45¹ eura sa zakonskim zateznim kamatama od 09.03.2005. do isplate i troška postupka od 11.457,50 kn, odnosno 1.520,67 eura.

II Protutužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se ništetenom Nagodba zaključena dana 27. kolovoza 2004. g. između GRADNJA - TRGOVINA d.o.o., Zagreb, Radničak cesta 27, zastupane po odvjetnici Danijeli Dasović i ZAGREBAČKI RADIO PLAVI 9 d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija 2, zastupano po direktoru Josipu Majheru, dipl. iur.", se odbija kao neosnovan.

¹ fiksni tečaj konverzije iznosi 7,53450 kuna za euro

III Nalaže se tuženiku-protutužitelju naknaditi tužitelju-protutuženiku trošak postupka u iznosu od 12.243,75 kn, odnosno 1.625,02 eura u roku petnaest dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ustao s tužbom radi utvrđenja ovrhe nedopuštenom u postupku provedbe ovrhe po rješenju o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. Ovr- 778/11 od od 29.05.2013.

2. Izlažući činjenične navode tužbe tužitelj-protutuženik u bitnome navodi da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj Ovr-778/11 od 29.05.2013. (potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Broj PŽ-6246/13 od 24.09.2014.) ovršenik, ovdje tužitelj-protutuženik, upućen da pokrene parnicu protiv ovrhovoditelja, ovdje tuženika-protutužitelja, radi proglašenja nedopuštenom ovrhe u predmetu istoga suda broj Ovr-778/11. Tuženik-protutužitelj da je podnio prijedlog za ovrhu na novčanim sredstvima tužitelja, sve radi naplate novčanog iznosa od 384.149,86 Kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 09.03.2005. do isplate i troška postupka od 11.457,50 Kn, temeljem pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-3792/2000 od 15.02.2001., nastavno čemu je dana 17.05.2010. doneseno Rješenje o ovrsi broj Ovr-1135/2010. Drži da je je njegova tražbina u međuvremenu prestala postojati, odnosno da je ovršenik temeljem izvansudske Nagodbe od 27.08.2004. isplatio ovrhovoditelju u cijelosti tako utvrđeni dug, te da stoga više ne egzistira tražbina ovrhovoditelja iz ovršne isprave - presude broj P-3792/2000 kao naknadni i drugačiji sporazum stranaka. Naime, da je nakon pravomoćnosti cit. presude broj P-3792/2000, te nakon što je ovdje tuženik-protutužitelj temeljem iste već pokrenuo ovršni postupak pred Trgovačkim sudom radi prisilne naplate, ovdje stranke su se sporazumjele o načinu podmirenja dugovanja, te je dana 27.08.2004. sklopljena pisana nagodba između ovrhovoditelja i ovršenika kojom se, između ostalog, utvrđuje da je postojalo dugovanje ovršenika u iznosu od 1.050.000,00 Kn s kamata (pravomoćno presuđeno po presudi Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-3792/00). Zatim da je Porezna uprava u postupku naplate poreznog duga od Gradnja-Trgovina d.o.o. zaplijenila te po toj osnovi i naplatila od ovršenika iznos od 1.245.000 Kn te daljnjih 166.787,84 Kn, sve kao naplatu dijela poreznog duga ovrhovoditelja Gradnja-trgovina d.o.o., nakon čega se istom Nagodbom utvrdilo da je preostali dug ovršenika ZAGREBAČKI RADIO PLAVI 9 d.o.o. iznosi 320.000 Kn i na ime troška 80.000 Kn. Također, da je Nagodbom utvrđeno da će, po naplati tako utvrđenog duga ovršenika, ovrhovoditelj povući prijedlog za ovrhu radi obustave ovrhe i da, nakon ovakve naplate, stranke više nemaju nikakvih uzajamnih tražbina. Konačno, da je ovršenik, ovdje tužitelj-protutuženik, sve platio, što proizlazi iz izvoda sa računa tužitelja u prilogu, a i koje uplate ovrhovoditelj, ovdje tuženik-protutužitelj, niti ne spori tužitelju, kako to izričito navodi u svom prijedlogu za ovrhu od 08.03.2010. Pojašnjavajući historijat prijepornih odnosa između stranaka tužitelj-protutuženik ističe da je već prije ovdje pobijane ovrhe broj Ovr-778/2011, a temeljem iste ovršne isprave, pred istim sudom, između istih ovdje stranaka, vođen i okončan ovršni postupak pod poslovnim brojem Ovr-934/2003, kasnije Ovr-48114/2008, u kojem je postupku rješenjem o ovrsi broj Ovr-934/03 od 08.03.2003. određena ovrha temeljem iste pravomoćne i ovršne presude broj P-3792/00 od 15.02.2001., a u kojem je postupku rješenjem broj Ovr-4814/2008 od 11.11.2009. ovrha utvrđena dovršenom, sve obzirom da je rješenjem broj Ovr-934/2003 od 17.03.2005.,

potvrđenim rješenjem Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-1553/2009 od 22.09.2009., ovrha obustavljena te su ukinute provedene radnje, a iz razloga što je ovršenik ZAGREBAČKI RADIO PLAVI 9 d.o.o. temeljem zaključene Nagodbe od 27.08.2004. ovrhovoditelju, ovdje tuženiku-protutužitelju u cijelosti ispunio svoju obvezu.

3. Tužitelj-protutuženik iznosi pravno shvaćanje te na istom ustraje tijekom provedenog postupka, a kojim otklanja pobijajuće tvrdnje i pravna shvaćanja tuženika-protutužitelja da bi predmetna Nagodba od 27.08.2004., po kojoj je tužitelj u cijelosti ispunio svoje dugovanje te su svi ovršni postupci po tom pitanju obustavljeni/dovršeni, bila nevaljana i nevažeća, jer da odvjetnica Danijela Dasović, koja je zastupala tuženika Gradnja-trgovina d.o.o. i u njihovo ime potpisala istu, nije imala specijalnu punomoć i ovlaštenje za tu odvjetničku radnju, da je tužitelj-protutuženik u dobroj vjeri potpisao predmetnu Nagodbu, u prisustvu upravo punomoćnice ovrhovoditelja Danijele Dasović, te da je temeljem iste i postupio te u cijelosti isplatio predmetno dugovanje. Upire na čl. 317. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, NN 41/08, NN 125/11, dalje ZOO) te navodi da svaki opoziv punomoći nema učinka prema trećim osobama koje su sklopile pravni posao s opunomoćenikom, a ta treća osoba nije znala niti mogla znati da valjane punomoći nema. Da je u ovom konkretnom slučaju, kada su među strankama bili u tijeku pregovori oko sklapanja nagodbe, a odvjetnica Dasović je cijelo to vrijeme zastupala društvo Gradnja-trgovina d.o.o., direktor tužitelja-protutuženika Josip Majher da niti u jednom trenutku nije imao razloga posumnjati u (ne)postojanje punomoći na strani odvjetnice Dasović niti je bio dužan ispitivati postojanje punomoći uopće. Štoviše, da je pred ovim istim sudom, u tijeku postupka broj Ovr-934/2003, na ročištu održanom dana 04.05.2005., direktor tuženika izjavio da je odvjetnici Dasović izdana jedna bianco punomoć dana 26.08.2004. (!), dakle dan prije potpisivanja predmetne Nagodbe, stoga da je opravdano pretpostaviti da je ista u tom trenutku i izdavana upravo za potrebe zaključenja Nagodbe. Upire pri tome na stav Visokog trgovačkog suda RH (izrečen u rješenju broj PŽ-1553/2009 od 22.09.2009.) da niti prvostupanjski sud nije imao razloga posumnjati u punomoć odvjetnice Dasović kada je ista povukla prijedlog za ovrhu zbog toga što je tražbina njezine stranke u cijelosti namirena.

4. Kao dokaze svojim tvrdnjama prilaže isprave: preslika cit. rješenja broj Ovr-778/11 od 29.05.2013., preslika cit. rješenja broj PŽ-6246/13 od 24.09.2014., preslika prijedlog za ovrhu od 08.03.2010., preslika cit. rješenja o ovrsi broj Ovr-1135/2010, preslika žalbe ovršenika od 25.05.2010., preslika cit. rješenja od 26.05.2010., preslika cit. rješenja broj PŽ-4356/10 od 02.10.2010., preslik cit. Nagodbe od 27.08.2004., preslik izvoda s računa ovršenika, preslik prijedloga za ovrhu od 08.03.2010. broj Ovr-1135/2010., preslika cit. rješenja o ovrsi broj Ovr-934/03, preslika cit. rješenja broj Ovr-4814/08 od 11.11.09., preslika cit. rješenja broj Ovr-934/03 od 17.03.05., preslika cit. rješenja broj PŽ-1553/09 od 22.09.2009.

4. Odgovarajući pisano na tužbu, osporavajući osnovanost utuženja te izlažući pobijajuće navode tuženik-protutužitelj u bitnome navodi da je ovrha u ovršnom predmetu koji se vodi između istih stranaka pod brojem Ovr-934/03 nesporno obustavljena rješenjem od 11.05.2005.g. uslijed povlačenja ovršnog prijedloga, no da povlačenje ovršnog prijedloga ne znači da se ponovno ne može pokrenuti ovršni postupak radi naplate dugovanja koje nije podmireno. U rješenju Ovr-934/03 od 11.05.2005.g. da se navodi da je taj ovršni postupak obustavljen iz razloga jer je

odvjetnica Danijela Dasović koja se predstavljala kao punomoćnica ovrhovoditelja povukla ovršni prijedlog. Tuženik-protutužitelj ističe kako odvjetnica Danijela Dasović nije imala urednu punomoć ni za zaključenje nagodbe, niti za povlačenje ovršnog prijedloga. Upire na presudu Općinskog kaznenog suda, KO- 243/06 od 09. studenog 2009.g. kojom je Danijela Dasović oglašena krivom što je dana - 03. veljače 2005.g. u Zagrebu u svojstvu odvjetnice, zastupajući trgovačko društvo Gradnja-trgovina iz Zagreba, Radnička cesta 27, protiv Zagrebački radio plavi 9 iz Zagreba, Frankopanska 12, kao ovršenika, kod Trgovačkog suda u Zagrebu, u predmetu broj Ovr-934/03, u obrazac punomoć na kojem je potpisao Miljenko Spajić u svojstvu direktora trgovačkog društva Gradnja trgovina, bez dozvole Miljenka Spajić, u rubriku „radi“ upisala „isplate“, a u rubriku „pod poslovnim brojem“ upisala Ovr-934/03“ te takvu punomoć, dana 10. ožujka 2005. godine dostavila Trgovačkom sudu u Zagrebu, u svezi poduzimanja radnje povlačenje prijedloga za ovrhu u predmetu tog suda poslovni broj Ovr-924/03, dakle, blanket na koji je neka osoba stavila svoj potpis neovlašteno popunila izjavom koja ima vrijednost za pravne odnose, što je dana - 27. kolovoza 2004. godine u Zagrebu, u svojstvu odvjetnice u zastupanju trgovačkog društva „Gradnja trgovina“ u ovršnom predmetu pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, navedenom pod toč. 1., nije poduzela dužne radnje u postupku radi ovrhe dužnog iznosa od 907.553,75, a što je bila dužna učiniti sukladno odredbama čl. 89. i čl. 94. Zakona o parničnom postupku i danom joj nalogu i punomoći, već je koristeći svoje svojstvo punomoćnika s odgovornom osobom „Zagrebački radio plavi 9“, kao ovršenikom, izvan sudskog postupka sklopila „nagodbu“ ugovorivši da ovršenik trgovačkog društva „Gradnja trgovina“ isplati dužni iznos samo u visini od 400.000,00 kn, a za koju pravnu radnju nije bila ovlaštena od strane navedenog trgovačkog društva, te u daljnjoj namjeri da se okoristi, pri sklapanju „nagodbe“ iz toč. 2. ugovorila da se dužni iznos od 400.000,00 kn isplati na njen račun umjesto na račun trgovačkog društva Gradnja trgovina, pri čemu odgovornoj osobi „Zagrebački radio plavi 9“ nije predočila da nema ovlaštenje za sklapanje takve nagodbe i ugovaranja ovakvog načina isplate, iako svjesna da postupa bez ovlaštenja i da ne postoji pravni osnov za ovakvu isplatu, a što odgovornoj osobi „Zagrebački radio plavi 9“ nije bilo poznato, te je na njen žiro račun, nakon sklopljene „nagodbe“ isplatila ugovoreni iznos od 400.000,00 kn, za koji iznos je sebi pribavila protupravnu imovinsku korist, oštetivši istovremeno trgovačko društvo „Gradnja trgovina“, za taj iznos, dakle jer u zastupanju neke osobe nije ispunila svoju na zakonu utemeljenu dužnost i zlouporabila zakonom i ugovorom dane joj ovlasti i time oštetila osobu čije interese zastupa, a djelo je počinila kao odvjetnik i s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist dovela nekog prikrivanjem činjenica u zabludu i time ga navela da na štetu tuđe imovine nešto učini, čime je djelom pod točkom 1. počinila kazneno djelo protiv vjerodostojnosti isprava, posebnim slučajem krivotvorenja isprave iz čl. 313. toč. 1. u svezi čl. 311. st. 1. Kaznenog zakona, te djelima pod točkom 2. kaznena djela protiv imovine, zlouporabom povjerenja, opisano po čl. 227. st. 1. i 2. KZ-a, a kažnjivo po čl. 227. st. 2 KZ-a i prijevarom opisano po čl. 224. st. 1. i 4. KZ-a, a kažnjivo po čl. 224. st. 4. KZ-a. Također, tuženik dostavlja u spis i presudu disciplinskog suda Hrvatske odvjetničke komore DS-55/08 od 30.06.2008.g. kojom je Danijela Dasović, odvjetnica iz Zagreba oglašena krivom da je u predmetu Ovr-934/03 vođenom na Trgovačkom sudu u Zagrebu zaključila izvansudsku nagodbu u ime ovdje tuženika sa „Zagrebačkim radiom plavi 9“ d.o.o., iako za zaključenje nagodbe nikada svoju stranku nije izvijestila, niti je stranci isplatila iznos od 400.000,00 kn, te jer je dana 10.03.2005.g. nakon što joj je dana 10.01.2005.g. uz otkazni rok od 30 dana otkazana punomoć za zastupanje Gradnja trgovine d.o.o. u ime tog poduzeća kao

ovrhovoditelja u predmetu koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod oznakom spisa Ovr- 934/03 bez ikakve upute, ovlasti i valjane punomoći, povukla ovršni prijedlog ovrhovoditelja Gradnja trgovine d.o.o. navodeći da je ovršenik Zagrebački radio plavi 9 d.o.o. u potpunosti podmirio svoje dugovanje, iako je ovršenik i dalje dugovao ovrhovoditelju na iznos glavnice od 1.050.000,00 kn, koja je isplaćena iznos zakonske zatezne kamate tekuće od 30.09.1998. g. pa do 23.02.2004. g. kao i troškove parničnog postupka u iznosu od 59.528,00 kn, te troškove ovršnog postupka. Navedena presuda da je potvrđena presudom Višeg disciplinskog suda Hrvatske odvjetničke komore VDS-18/2008 od 13. studenog 2008.g. a koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske KŽ Disc 4/08 od 09. ožujka 2009. g. Slijedom iznijetog da je jasno razvidno da odvjetnica Danijela Dasović u trenutku sklapanja nagodbe sa ovdje tužiteljem nije imala urednu punomoć za zastupanje, niti je imala ovlaštenje za sklapanje nagodbe, niti je imala urednu punomoć za povlačenje ovršnog prijedloga, slijedom čega nije bilo uvjeta da se obustavi ovrha Ovr-934/03, a slijedom toga ni da se u predmetu Ovr-4814/08 utvrdi da je ovrha dovršena. Obzirom na činjenicu da Danijela Dasović nije imala ovlaštenje ovdje tuženika za zaključenje nagodbe, a kako to proizlazi iz presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu KO-243/06 od 09. studenog 2009., takva nagodba zaključena dana 27. kolovoza 2004.g. između tužitelja i tuženika je ništava sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima, na koju ništavost sud pazi po službenoj dužnosti, te kao ništava, nagodba na koju se poziva tužitelj u tužbi ne može proizvoditi pravne učinke. Stoga se tražbina ovdje tuženika prema ovdje tužitelju ne može temeljiti na ništavoj nagodbi kako to pogrešno navodi tužitelj, već se tužiteljeva obveza prema tuženiku temelji na pravomoćnoj presudi Naslovnog suda P-3792/2000 od 15. veljače 2001.g. a kojom je naloženo ovdje tužitelju da ovdje tuženiku isplati iznos od 1.050.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30.09.1998.g. do isplate, te mu naknadi parnični trošak u iznosu od 59.528,00 kn, a na kojoj presudi tuženik temelji predmetni ovršni prijedlog, temeljem kojeg je izdano rješenje o ovrsi Ovr-1135/10 od 17. svibnja 2010.g. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka dipl.ek. Darko Prpić, da ukupan dug tužitelja-protutuženika iznosi 384.149,86 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 09. ožujka 2005.g. do isplate, a tužitelj-protutuženik da ovom tužbom ničim ne dokazuje da bi podmirio navedeni iznos tuženiku. Slijedom svega navedenog, a obzirom na činjenicu da je nagodba na koju se poziva tužitelj-protutuženik ništava, te da tužitelj-protutuženik nije dokazao da bi tuženiku-protutužitelju isplatio cjelokupno dugovanje koje mu je naloženo presudom P-3792/2000, da je evidentno potraživanje tuženika-protutužitelja kako je to određeno rješenjem o ovrsi Ovr-1135/00 od 17.05.2010.g. u cijelosti egzistira, te da ne postoje zakonske pretpostavke za proglašenje ovrhe nedopuštenom. Ujedno ukazuje na odredbu čl. 312. ZOO-a koji propisuje da ugovor što ga neka osoba sklopi kao opunomoćenik u ime drugoga bez njegova ovlaštenja obvezuje neovlašteno zastupanog samo ako on ugovor naknadno odobri. Ukoliko neovlašteno zastupani ni u ostavljenom roku ugovor ne odobri smatra se da ugovor nije ni sklopljen. U tom slučaju strana s kojom je ugovor sklopljen može od osobe koja je kao opunomoćenik bez ovlaštenja sklopila ugovor, tražiti naknadu štete, ako u trenutku sklapanja ugovora nije znala niti je morala znati da ta osoba nije imala ovlaštenje za sklapanje ugovora. Iz naprijed navedenog da proizlazi da odvjetnica Danijela Dasović nije imala punomoć za zaključenje nagodbe, niti za povlačenje ovršnog prijedloga u ovršnom postupku Ovr-4814/2008, slijedom čega u smislu čl. 312. ZOO-a nagodba ne proizvodi i ne može proizvoditi nikakve pravne učinke, a da tužitelju-protutuženiku preostaje, ukoliko u trenutku sklapanja nagodbe doista nije

znao da odvjetnica Danijela Dasović nije opunomoćena na zaključenje navedene nagodbe, tražiti naknadu štete upravo od odvjetnice Danijele Dasović.

5. Obzirom na činjenicu da Danijela Dasović nije imala ovlaštenje ovdje tuženika za zaključenje nagodbe, a kako to proizlazi iz presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu KO-243/06 od 09.studenog 2009., tuženik-protutužitelj zaključno iznosi pravno shvaćanje da je takva "nagodba", zaključena dana 27.kolovoza 2004.g. između tužitelja-protutuženika i tuženika-protutužitelja, ništava sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te ističe protutužbeni zahtjev upravljen na utvrđenje iste ništetnom.

5. Predmet spora je ima li osnova provedbi ovršnog postupka u predmetu ovog suda Ovr-778/11, odnosno ima li osnova utvrđenju nedopuštenom ovrhe pokrenute u odnosnom predmetu. Isto je tako predmetom spora ima li osnova utvrđenju ništetnom "nagodbe", zaključene dana 27.kolovoza 2004.g. između tužitelja-protutuženika i tuženika-protutužitelja, sve navedeno u kontekstu nasuprotnih tvrdnji i izloženih pravnih shvaćanja parničnih stranaka u provedenoj parnici.

6. Budući da između stranaka nisu sporne činjenice kako su izložene u sporu (historijat pokrenutih postupaka i spornih odnosa između stranaka koji je prethodio zaključenju sporne nagodbe) te iste čine nesporni činjenični kompleks povezan s zaključenjem nagodbe od dana 27.kolovoza 2004.g. između ovdje parničnih stranaka to se prijepor između stranaka smješta u spor o pravu, odnosno na pitanje tumačenja i primjene prava u ovoj pravnoj stvari budući da je upravo navedeno sporno između stranaka.

7. U dokaznom postupku sud je razgledao i isčitao sve isprave koje su kao dokaze u potkrijeput svojih tvrdnji ponudile parnične stranke.

8. Pravno je shvaćanje ovog suda da tužitelj-protutuženik kao potpisnik Nagodbe koji je postupao u dobroj vjeri ne može snositi posljedice ako je sklopio ugovor s opunomoćenikom ili obavio drugi posao, a bio je u dobroj vjeri, tj. nije znao niti je morao znati da je punomoć opozvana. Navedeno stoga što odnos između odvjetnika i stranke nije i ne može biti od utjecaja na treću osobu-protustranku budući da opoziv punomoći te njezino sužavanje nema učinak prema trećoj osobi koja je sklopila ugovor s opunomoćenikom, a nije znala ili morala znati da je punomoć otkazana odnosno da je sužena (arg iz čl. 317. st. 1. ZOO-a). Za zaključiti je, kako se to okolnosno i činjenično nadaje u ovom konkretnom slučaju, budući da tuženik-protutužitelj ne dovodi u pitanje dobru vjeru tužitelja-protutuženika niti uopće iznosi adekvatne specifično tvrdnje u tom smjeru, da direktor tužitelja, Josip Majher niti u jednom trenutku nije imao razloga posumnjati u (ne)postojanje punomoći na strani odvjetnice Dasović. Posebice imajući u vidu tijek i "procesnu" prirodu tijeka pregovora oko sklapanja Nagodbe, te da je odvjetnica Dasović cijelo to vrijeme zastupala društvo Gradnja-trgovina d.o.o. kao i što je njegov odvjetnik bio u stalno u kontaktu s odvjetnicom Dasović vezano uz upute za sastavljanje Nagodbe. A za istaknuti je uostalom da tužitelj-protutuženik nije niti bio dužan ispitivati valjanost i postojanje punomoći odvjetnice Dasović.

9. Kako to proizlazi iz zakonskih uređenja sadržanih u čl. 309. st. 3. ZOO-a, zastupnik je dužan obavijestiti drugu stranu da istupa u ime zastupanog, ali i kad on to ne učini, ugovor proizvodi učinak za zastupanog i drugu stranu, ako je ona znala ili

je mogla iz okolnosti zaključiti da on istupa kao zastupnik. Odgovorna osoba tužitelja postupajući u dobroj vjeri nije znala da odvjetnica Dasović nema ovlaštenje za potpisivanje Nagodbe. Prilikom potpisivanja Nagodbe, odvjetnica jest imala punomoć, izdanu dan prije potpisivanja, a direktor tužitelja-protutuženika, Josip Majher, niti u jednom trenutku nije imao razloga posumnjati u valjanost i osnovanost iste, tim više što su potpisivanje Nagodbe ugovorali odvjetnici obje strane, ali i stranke osobno. Stoga, tužitelj-protutuženik, a ni njegov odvjetnik, nisu znali niti mogli znati da je punomoć nevaljana. Odvjetnica Dasović se svojim ponašanjem tijekom čitavog vremena korespondencije s tužiteljem-protutuženikom i njegovim odvjetnikom, kao i konačno tijekom potpisivanja sporne Nagodbe, predstavljala kao punomoćnik tuženika-protutužitelja te je druga strana bila upoznata s činjenicom zastupanja istoga i u razdoblju koje je prethodilo potpisivanju Nagodbe, pa i u pokretanju ovrhe i stečajnog postupka prije Nagodbe, slijedom čega ista proizvodi učinak za tuženika-protutužitelja. Također, i sam tuženik-protutužitelj je izjavljivao da ga je imenovana punomoćnica zastupala u desetcima predmeta prije, tako da tužitelj-protutuženik nije imao razloga posumnjati da odjednom punomoćnica nema više ovlaštenja za potpisivanje Nagodbe.

10. Naposljetku, za konstatirati je da je tuženik-protutužitelj po zaključenoj nagodbi nesporno primio njezino ispunjenje, pri čemu nije odlučno u kontekstu predmetnog protutužbenog zahtjeva, da li je izvršenom naplatom ista u cijelosti ispoštovana ili ne, no odlučnim je da je primitkom ispunjenja tuženik-protutužitelj priznao njezine pravne učinke, dakle njezinu valjanost, što (naknadnu) protutužbenu poziciju tuženika-protutužitelja, obzirom na evidentnu proturječnost, čini nevjerodostojnom.

11. Sud je stoga naposljetku na temelju savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza kako zasebno i svih dokaza zajedno (čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91., NN 91/92., NN 112/99, NN 88/01., NN 117/03., NN 88/05., NN 84/08., NN 96/08., NN 123/08., NN 57/11., NN 148/11, NN 25/13, NN 89/14, NN 70/19 i NN 80/22, dalje ZPP). te temelju izloženih pravnih shvaćanja i naprijed iznesenih razlaganja našao i ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika osnovanim dočim je s druge strane protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja našao i ocijenio neosnovanim.

12. Troškovi postupka odmjereni su primjenom odredbe članka 154. stavak 5., i 164. ZPP-a, te je stoga tužitelju-protutuženiku valjalo priznati naknadu troška postupka potrebnog radi vođenja ove parnice a sastoji se od troškova odvjetničkog zastupanja tužitelja temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, NN 142/12., 103/14., dalje Tarifa) a prema zahtjevu tužitelja-protutuženika.

13. Tužitelj-protutuženik je imao opravdane troškove odvjetničkog zastupanja za izvršene radnje kako slijedi prema vps-u 10.000,00 (od 07.11.2014. g. do 18.12.2014.g.), odnosno 20.000,00 kn (od 19.12.2014.g.) : za sastav tužbe i prijedloga za privremenu mjeru u iznosu od 750,00 kn temeljem Tbr. 8/1 Tarife, žalbu protiv rješenja u iznosu od 370,50 kn temeljem Tbr. 13/1 Tarife, za odgovor na protutužbu i pet podnesaka u iznosu od po 1.000,00 kn – temeljem Tbr. 8/1 Tarife, za pristup na dva ročišta glavne rasprave u iznosu od po 1.000,00 kn temeljem Tbr. 9/1 Tarife, čemu se pridaje trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od po 400,00 kn te trošak sudske pristojbe na prijedlog i rješenje o određenju privremen mjere u iznosu od po 200,00 kn, , sveukupno 12.243,75 kn, odnosno 1.625,02 eura.

14. Slijedom obrazloženog odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 17. listopada 2022.

S U D A C

Vjekoslav Zaninović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave ove presude i rješenja. Žalba se podnosi ovome sudu e komunikacijom, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA

tužitelj po pun

tuženik po pun

Broj zapisa: **eb313-58be3**

Kontrolni broj: **0c3b0-caa45-e990d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=VJEKOSLAV ZANINOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.